

R E G U L A

Františkánskeho svetského rádu

Pre vnútornú potrebu

Bratislava 2003

Podľa prvého vydania,
ktoré z latinskej pôvodiny preložil
p. Teodorik J. Zúbek, OFM
(Pittsburgh, Pa., October 4 1979; USA)
upravil a s latinskou pôvodinou porovnal
p. Fidél Jurčovič OFM.
Jazyková úprava Dr. Félix Kostolanský.

Pápežské schválenie novej Reguly Františkánskeho svetského rádu

Pápež Pavol VI. na večnú pamiatku.

Serafínsky Patriarcha sv. František Assiský za svojho života aj po svojej blaženej smrti nielenže privábil mnohých do Božej služby v rehoľných rodinách, ktoré založil, lež pritiahol i početných svetských ľudí, aby sa nakoľko možno pripojili k jeho spoločenstvu, aj keď žijú vo svete. Aby sme použili slov nášho predchodcu Pia IX., »zdá sa nám..., že nikdy nebolo človeka, ktorý by sa väčšmi podobal Kristovi a v ktorom by živšie žiaril obraz Krista a evanjeliový spôsob života, ako František. Preto ten, čo sa nazýva 'Posol veľkého Kráľa', právom je uctievaný ako 'druhý Kristus', keďže sa predstavil svojim súčasníkom a budúcim vekom akoby znovu oživený Kristus. Preto v očiach ľudí ešte vždy žije ako taký a tak bude žiť po všetky veky« (Encykl. »Rite expiatis« z 10. apr. 1926). Sme šťastní, že »františkánska charizma« je silou pre dobro Cirkvi a ľudskej spoločnosti i dnes, keď sa v nej šíria náuky a úsilie, ktoré odcudzujú ľudí

od Boha a od nadprirodzených vecí. Štyri františkánske rodiny s chvályhodným úsilím a v spoločnom súlade pracovali na novej regule pre františkánsky svetský Tretí rád, alebo ako sa dnes nazýva, Františkánsky svetský rád. Bolo to potrebné kvôli časovým zmenám a na základe učenia a povzbudení Druhého vatikánskeho koncilu.

Preto milovaní synovia, štyria generálni ministri františkánskeho rádu, požiadali, aby sme schválili regulu, ktorú nám predložili. Nasledovali sme príklad niektorých našich predchodcov, z ktorých posledný bol pápež Lev XIII., a radi sme sa rozhodli vyhovieť ich žiadosti. Máme nádej, že takto spôsob života, hlásaný tým obdivuhodným mužom z Assisi, nadobudne novú silu a bude mocne prekvitať. Po porade s Posv. kongregáciou pre rehoľné a svetské inštitúty, ktorá pozorne preskúmala a starostlivo zhodnotila text, našou apoštolskou mocou schvaľujeme a potvrdzujeme Regulu Františkánskeho svetského rádu, nakoľko sa zhoduje s textom, ktorý je uložený v archívoch Posv. kongregácie pre rehoľné a svetské inštitúty a začína sa slovami »Františkánska rodina« a končí sa slovami »podľa noriem stanov«. Touto listinou a našou apoštolskou právomocou zrušujeme

predošlú regulu bývalého františkánskeho Tretieho rádu. Napokon ustanovujeme, aby táto listina zostala v platnosti teraz i v budúcnosti, a čo sa jej protiví, je neplatné.

Dané v Ríme u Sv. Petra, s pečaťou Rybára,
dňa 24. júna 1978, v 16. roku nášho pápežstva.

Ján Kard. Villot, v.r.
štátny sekretár

LIST GENERÁLNYCH MINISTROV K VYDANIU REGULY

Bratom a sestram Františkánskeho svetského rádu z príležitosti schválenia reguly Svätou stolicou

S radosťou vám oznamujeme, že Svätá stolica schválila dňa 28. júna 1978 novoupravenú Regulu Františkánskeho svetského rádu apoštolským listom »Serafinsky Patriarcha« (»Seraphicus Patriarcha«) opatreným pečat'ou »prsteňa Rybára«. Týmto prestáva mať platnosť predošlá regula schválená pápežom Levom XIII. a táto nová regula (Pavla VI.) vstupuje v platnosť.

Pápežovi Pavlovi VI. vd'áčime za tento vzácny dar, ktorý udelil krátko pred svojím odchodom z tejto zeme. Mal vás rád. Naozaj veľa rás preukázal svoju lásku k Františkánskemu svetskému rádu a prehovoril k vám nezabudnuteľné slová, ako napríklad v júni 1968 a r. 1971 z príležitosti 750. výročia dokumentu »Pamätné rozhodnutie« (»Memoriale propositi«).

Táto dlhá cesta sa začala 7. marca 1966, keď Posv. kongregácia pre rehoľníkov dala dovoľenie na úpravu zákonodarstva pre Františkánsky svetský rád.

Chceme vyzdvihnúť prácu, ktorú vykonali bratia a sestry a bratstvá v národných radách, keď uverejnili diela »Cesta života« (»Way of Life«) a »Chodníky« (»Journeys«), ako i neúnavnú prácu Predsedníctva Medzinárodnej rady od jej založenia r. 1973.

Táto práca mala prvoradý význam pri hľadaní ciest Ducha a bola vrcholne účinná v zhodnotení prítomnosti a životnosti františkánskej charizmy v Božom ľude v dnešnom čase.

Regula, ktorú vám dnes predkladáme, je nielen ovocím tejto práce. Cirkev vám ju ukladá ako pravidlo života. Všimnite si najprv jej evanjeliový obsah; prijmite jej františkánske posolstvo, ktoré prináša, a vedenie, ktoré vám poskytuje k životu podľa svätého evanjelia.

Prvým predpokladom vytúženej obnovy je návrat ku koreňom a k duchovným zážitkom Františka z Assisi a bratov a sestier kajúcnikov, ktorých nadchol a viedol. V tomto zmysle uvádzame ako predhovor »List veriacim« (prvotný text) a opätovne sa odvolávame na učenie a príklad sv. Františka, ktorý sa prejavuje v znameniach doby.

Na tomto základe musíte uviesť do života výzvu reguly, aby ste boli tvorivo činní a aby ste si uvedomovali svoju spoluzodpovednosť.

Táto činorodosť sa má do istej miery uplatniť vo forme stanov. Tretí bod reguly uvádza ako všeobecné pravidlo: »Generálne konštitúcie a partiikulárne stanovy ju uvedú do života.«

My, františkánski ministri, spolu so všetkými našimi bratmi sme vždy pripravení a ochotní poskytnúť vám všemožnú pomoc, aby sme spolu s vami mohli kráčať po cestách Pánových.

S týmito radostnými pocitmi predkladáme novoupravenú Regulu Františkánskeho svetského rádu Predsedníctvu Medzinárodnej rady OFS a cez túto radu všetkým svetským františkánom ako pravidlo života.

V Ríme 4. októbra 1978.

Fr. Konštantín Koser,
generálny minister O.F.M.

Fr. Vitalis M. Bommarco,
generálny minister O.F.M.Conv.

Fr. Paschal Rywalski,
generálny minister O.F.M.Cap.

Fr. Roland J. Faley,
generálny minister T.O.R.

Regula Františkánskeho svetského rádu

Predhovor

Povzbudenie sv. Františka bratom a sestrám kajúcnikom

V mene Pánovom!

O tých, čo robia pokánie

Všetci tí, čo milujú Pána z celého srdca, z celej duše, z celej mysle a z celej sily (*por. Mk 12, 30*), čo milujú bližneho ako seba samého (*por. Mt. 22, 39*), čo majú v nenávisti svoje telo s jeho chybami a hriechmi, čo prijímajú telo a krv nášho Pána Ježiša Krista a prinášajú hojné ovocie pokánia: ó, akí šťastní a požehnaní sú tí a tie, keď to robia a v tom zotrývajú, lebo na nich spočinie Duch Pánov (*por. Iz 11, 2*) a urobí si u nich príbytok (*por. Jn 14, 23*), a sú synmi nebeského Otca (*por. Mt 5, 45*), lebo konajú jeho skutky, a sú nevestami, bratmi a matkami nášho Pána Ježiša Krista (*por. Mt 12, 50*).

Sme nevestami, keď sa verné duše spoja skrze Ducha Svätého s naším Pánom Ježišom Kristom. Sme jeho bratmi, keď plníme vôľu Otca, ktorý je na nebesiach (*por. Mt 12, 50*). Sme matkami, keď ho nosíme v svojom srdci a tele (*por. 1 Kor 6, 20*) so silnou láskou k Bohu a s čistým a úprimným svedomím; rodíme ho svojimi svätými skutkami, ktoré majú svietiť iným za príklad (*por. Mt 5, 16*).

Ó, aké je to slávne mať takého veľkého a svätého Otca v nebesiach! Ó, aké je to sväté mať takého krásneho a obdivuhodného ženícha, Ducha Svätého! Ó, aké je to sväté a radostné, mať takého brata a syna, najmilšieho, pokorného, tichého, sladkého, milovania hodného a nadovšetko túženého: nášho Pána Ježiša Krista, ktorý dal svoj život za svoje ovečky (*por. Jn 10, 15*) a modlil sa k svojmu Otcovi:

Svätý Otče, zachovaj ich vo svojom mene (*por. Jn 17, 11*), ktorých si mi dal zo sveta; boli tvoji a dal si ich mne (*por. Jn 17, 6*). Slová, ktoré si ty dal mne, ja som dal im. A oni ich prijali a naozaj spoznali, že som vyšiel od teba, a uverili, že si ma ty poslal (*por. Jn 17, 8*). Prosím za nich, a nie za svet (*por. Jn 17, 9*). Požehnaj a posväť ich (*por. Jn 17, 17*), a pre nich sa ja sám posväčujem (*por. Jn*

17, 19). No neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa (por. Jn 17, 20), aby dosiahli svätosť v jednote, ako sme my jedno (por. Jn 17, 23, 11). A chcem, Otče, aby aj oni boli so mnou tam, kde som ja, aby videli moju slávu (por. Jn 17, 24) v tvojom kráľovstve (por. Mt 20, 21). Amen.

O tých, čo nerobia pokánie

Všetci tí a tie, čo nekonajú pokánie a neprijímajú telo a krv nášho Pána Ježiša Krista, dopúšťajú sa hriechov a nepravostí, povoľujú zlej žiadostivosti a zlým túžbam tela, nezachovávajú, čo Pánovi sľúbili, a sú vo svojom tele otrokmi sveta svojimi žiadosťami a ustarostenosťou o tento život: sú otrokmi diabla, lebo sú jeho synmi a plnia jeho túžby (por. Jn 8, 44), sú slepí, lebo neuznávajú pravé svetlo, nášho Pána Ježiša Krista. Nemajú duchovnú múdrosť, lebo nemajú Syna Božieho, ktorý je pravou múdrosťou Otca. O nich je napísané: »Boli v koncoch so všetkou svojou múdrosťou« (Ž 107, 27) a »Tí, čo bočia od tvojich príkazov, sú prekliati« (Ž 119, 21).

Vidia a uznávajú to, vedia, že robia zlo, a robia ho, a vedome zatracujú svoju dušu. Otvorte oči, slepci, oklamaní svojimi nepriateľmi - telom, svetom a diablom, - že telu je sladké hrešiť a trpké slúžiť Bohu, lebo všetky hriechy a neprávosti vychádzajú z ľudského srdca, ako hovorí Pán v evanjeliu (*por. Mk 7, 21*).

A preto nebudete mať nič dobrého na tomto svete ani v budúcom. Myslíte si, že budete dlho požívať márnosti tohto sveta. No klamete sa, lebo príde deň a hodina, na ktoré nemyslíte, o ktorých nevíete a ktoré nepoznáte. Telo slabne, smrť sa blíži a umieranie je trpké. A kdekoľvek, kedykoľvek, akokoľvek človek zomiera v smrteľnom hriechu bez pokánia a zadosťučinenia, ak mohol zadosťučiniť a nezadosťučinil, vtedy diabol vytrhne jeho dušu z tela v takej úzkosti a v takom trápení, že nik to nemôže pochopiť, iba ten, kto to skúsil. A všetky talenty, a moc, a vedomosť a múdrosť (*por. 2 Krn 1, 12*), o ktorých si mysleli, že ich majú, sa im vezmú (*por. Lk 8, 18; Mk 4, 25*). A svoje majetky zanechajú príbuzným a priateľom a tí to odnesú a rozdelia si to a potom povedia: »Nech je zlorečená jeho duša, lebo nám mohol dať viac, mohol nahonobiť viac, a nenahonobil.« Telo zožerú

červy, a tak stratili telo i dušu v tomto krátkom živote, a pôjdu do pekla, kde sa budú trápiť bez konca.

Všetkých tých, ktorým sa tento list dostane do rúk, prosíme pre lásku, ktorou je Boh (*por. Jn 4, 16*), aby tieto voňavé slová nášho Pána Ježiša Krista prijali dobrotivo a s Božou láskou. A tí, čo nevedia čítať, nech si ich dajú často prečítať. A nech ich pri sebe opatrujú a plnia až do konca, lebo sú duchom a životom (*por. Jn 6, 64*). A tí, čo tak neurobia, budú musieť vydať počet na súdny deň (*por. Mt 12, 36*) pred súdnou stolicou nášho Pána Ježiša Krista (*por. Rim 14, 10*).

Hlava 1

Františkánsky svetský rád¹

1. Františkánska rodina, jedna z mnohých duchovných rodín, ktoré Duch Svätý vzbudil v Cirkvi², zhromažďuje všetkých členov Božieho ľudu - laikov, rehoľníkov a kňazov, ktorí cítia, že sú povolání nasledovať Krista v šľapajach sv. Františka z Assisi³.

V živote a poslaní Cirkvi sa usilujú sprítomniť charizmu svojho spoločného Serafínskeho Otca, a to rôznymi cestami a spôsobmi, no vždy vo vzájomnom spoločenstve⁴.

2. Františkánsky svetský rád má zvláštne miesto v tomto rodinnom kruhu. Je organickým spojením všetkých katolíckych bratstiev rozšírených po celom svete a je otvorený každej skupine veriacich. V týchto bratstvách bratia a sestry pod vedením Duchu Svätého usilujú sa o dokonalú lásku vo svojom svetskom stave. Svojimi sľubmi sa zaväzujú žiť podľa evanjelia podľa príkladu sv. Františka na základe tejto reguly schválenej Cirkvou⁵.

3. Táto regula, ktorá nahradzuje reguly schválené predošlými pápežmi (Gregorom IX., Mikulášom IV. a Levom XIII.), prispôsobuje Františkánsky svetský rád potrebám a očakávaniam svätej Cirkvi a zmeneným podmienkam súčasnej doby. Jej výklad prislúcha Svätej stolici. Generálne konštitúcie a partikulárne stanovy ju uvedú do života.

Hlava 2

Cesta života

4. Regula a život svetských františkánov je toto: zachovávať evanjelium nášho Pána Ježiša Krista nasledovaním príkladu sv. Františka, ktorý urobil Krista inšpirátorom a stredobodom svojho života s Bohom a s ľuďmi⁶.

Kristus, dar Otcovej lásky, je cestou k nemu, pravdou, ku ktorej nás vedie Duch Svätý, a životom, ktorý nám prišiel dať v hojnosti⁷.

Svetskí františkáni sa majú venovať predovšetkým častému čítaniu evanjelia a majú prechádzať od evanjelia k životu a zo života k evanjeliu⁸.

5. Svetskí františkáni sa teda usilujú vidieť živú a činnú osobu Krista vo svojich bratoch a sestrách, vo Svätom písme, v Cirkvi a v liturgických úkonoch. Viera sv. Františka, ktorý často hovoril: »Na tomto svete telesne nevidím z Najvyššieho Syna Božieho nič iné okrem jeho najsvätejšieho tela a krvi«, nech je inšpiráciou a vzorom pre ich eucharistický život.

6. Keď boli krstom pochovaní a vzkriesení s Kristom, stali sa živými údmi Cirkvi; sľubmi sa zjednotili s Cirkvou ešte dôvernejšie. Preto majú kráčať životom ako svedkovia a nástroje jej poslania medzi všetkými ľuďmi a ohlasovať Krista svojím životom a svojimi slovami.

Keďže sú pozvaní ako František obnoviť Cirkev, nech sa horlivo usilujú, povzbudení jeho príkladom, žiť v plnom spoločenstve s pápežom, biskupmi a kňazmi a viesť otvorený a úprimný dialóg o apoštolskej účinnosti a tvorivosti⁹.

7. Svojím povolaním sú spojení ako »bratia a sestry kajúcnici«¹⁰ a sú pobádaní dynamickou silou evanjelia. Preto musia prispôbiť svoje myšlienky a skutky myšlienkam a skutkom

Kristovým radikálnou vnútornou zmenou, ktorú samo evanjelium nazýva »obrátением«. Ľudská krehkosť vyžaduje, aby sa toto obrátenie dialo každodenne¹¹.

Na tejto ceste obnovy je sviatosť zmierenia výsadným znakom Otcovho milosrdenstva a prameňom milosti¹².

8. Keďže Ježiš sa opravdivo klaňal Otcovi, nech sa modlitba a rozjímanie stanú dušou celého ich života a konania¹³.

Nech sa zúčastňujú na sviatostnom živote Cirkvi, najmä na Eucharistii. Nech sa zapoja do liturgickej modlitby schválenej Cirkvou, aby tak prežívali tajomstvá Kristovho života.

9. Panna Mária, pokorná služobnica Pána, ochotne poslúchla každé jeho slovo a výzvu. František ju zahrnul neopísateľnou láskou a vyhlásil ju za ochrankyňu a prímluvnicu svojej rodiny¹⁴. Svetskí františkáni nech vyjadrujú svoju vrúcnu lásku k nej nasledovaním jej ducha dokonalej poslušnosti a horlivou a dôvernou modlitbou¹⁵.

10. Zjednotení s vykupiteľskou poslušnosťou Ježiša, ktorý vložil svoju vôľu do Otcových rúk, nech verne plnia svoje stavovské povinnosti v rozličných okolnostiach života¹⁶. Nech nasledujú chudobného a ukrižovaného Krista ako jeho svedkovia i v ťažkostiach a prenasledovaniach¹⁷.

11. Kristus v dôvere v Otca zvolil si pre seba a pre svoju Matku chudobný a ponížený život¹⁸, i keď si pozorne a s láskou vážil stvorenstvá. Preto svetskí františkáni nech sa usilujú správne využívať pozemské majetky a odpútať sa od nich a nech zjednodušia svoje hmotné potreby. Nech pamätajú, že podľa evanjelia sú iba správcami imania, ktoré dostali pre dobro Božích dietok.

Preto v duchu »blahoslavenstiev« a ako pútnici a cudzinci na ceste do Otcovho domu nech sa usilujú, aby očistili svoje srdcia od každej náklonnosti a túžby po majetkoch a moci¹⁹.

12. Ako svedkovia dobier, ktoré očakávame, a zaviazaní nadobudnúť si čistotu srdca, ako to vyžaduje ich povolanie, majú sa uvoľniť pre lásku k Bohu a k bratom a sestrám²⁰.

13. Ako Otec vidí v každom človekovi črty svojho Syna, prvorodeného v množstve bratov²¹, tak nech svetskí františkáni prijímú všetkých ľudí v pokornom a láskavom duchu ako dar Pána²² a obraz Krista.

Duch spoločenstva ich obšťastní a pripraví na to, aby sa považovali za rovných so všetkými ostatnými ľuďmi, najmä s ľuďmi nízkeho stavu, pre ktorých sa vynasnažia vytvoriť životné podmienky, hodné stvorenia vykúpených Kristom²³.

14. Svetskí františkáni spolu s ostatnými ľuďmi dobrej vôle sú povolání budovať bratskejší a evanjeliom naplnený svet, aby sa uskutočnilo kráľovstvo Božie. Vo vedomí, že každý, kto nasleduje Krista, dokonalého človeka, stáva sa sám viacej človekom, nech zodpovedne plnia svoje povinnosti v kresťanskom duchu služby²⁴.

15. Nech ako jednotlivci alebo spoločne stoja v popredí pri šírení spravodlivosti svedectvom svojho ľudského života a odvážnymi podujatiami. V súlade so svojou vierou nech sa rázne rozhodujú najmä na poli verejného života²⁵.

16. Nech si vážia prácu ako dar i ako účasť na stvorení, na vykúpení a službe ľudskej spoločnosti²⁶.

17. V rodine majú žiť vo františkánskom duchu pokoja, vernosti a v úcte k životu, a tak sa snažiť urobiť z rodiny obraz sveta, už Kristom vykúpeného²⁷. Zvlášť manželia, žijúci v milosti stavu manželského, majú svetu vydávať svedectvo o Kristovej láske k jeho Cirkvi. Radostne majú kráčať so svojimi deťmi na ľudskej a duchovnej ceste života a dávať im jednoduchú a otvorenú kresťanskú výchovu a mať záujem o povolanie každého dieťaťa²⁸.

18. Nech majú v úcte všetky ostatné stvorenia, živé i neživé, ktoré »nesú stopu Najvyššieho«²⁹, a nech odolávajú pokušeniu zneužívať ich, a nech ich zahrnú do františkánskeho pojmu všeobecného bratstva.

19. Ako nositelia pokoja, ktorý sa má ustavične šíriť, nech rozhovorom hľadajú cesty k jednote a bratskému súladu, dôverujúc v prítomnosť Božieho semena v každom človekovi a v premieňajúcu silu lásky a odpustenia³⁰.

Ako poslovia dokonalej radosti nech sa usilujú za každých okolností aj iným prinášať radosť a nádej³¹.

Keďže sú zaštepení do Kristovho zmŕtvychvstania, ktoré dáva pravý zmysel sestre smrti, nech radostne očakávajú konečné stretnutie s Otcom³².

Hlava 3

Život v bratstve

20. Františkánsky svetský rád sa člení na bratstvá rozličných stupňov: miestne, oblastné, národné a medzinárodné bratstvá. Každé má v Cirkvi svoju morálnu osobnosť³³. Tieto bratstvá rôznych stupňov sú medzi sebou združené a pospájané podľa noriem tejto reguly a konštitúcií.

21. Na rôznych úrovniach každé bratstvo oživuje a vedie rada a minister (alebo prezident), ktorých volia členovia so sľubmi podľa konštitúcií³⁴.

Ich služba, ktorá trvá na určitý čas, je ochotná a pohotová práca a zodpovednosť pred jednotlivými členmi i celým spoločenstvom.

Vo vnútri bratstiev v zmysle konštitúcií je možné rozdielne zloženie podľa rozličných potrieb členstva a krajín, vždy pod vedením dotyčnej rady.

22. Miestne bratstvo musí byť kanonicky zriadené, a tak sa stáva základnou jednotkou celého rádu a viditeľným znakom Cirkvi, spoločenstvom lásky. Musí byť výsadným miestom pre rozvoj cirkevného ducha a františkánskeho povolania a pre oživenie apoštolského života svojich členov³⁵.

23. Žiadosti o prijatie do Františkánskeho svetského rádu sa musia predložiť miestnemu bratstvu; jeho rada rozhodne o prijatí nových bratov³⁶.

Prijatie do rádu sa dosiahne postupne v období zasvätenia, v období formácie aspoň počas jedného roku a profesiou reguly³⁷. Do tohto postupného procesu je zainteresované celé bratstvo i spôsobom svojho života. Stanovy určia vek požadovaný pre zloženie sľubov a viditeľný františkánsky odznak³⁸.

Profesia je svojou povahou trvalý záväzok³⁹.

Členovia, ktorí narazia na osobitné ťažkosti, môžu o svojich problémoch rokovať s radou v bratskom pohovore. O vystúpení alebo trvalom prepus-

tení z rádu, ak je to potrebné, rozhoduje rada bratstva podľa noriem konštitúcií⁴⁰.

24. Pre rozvíjanie spoločenstva medzi členstvom rada zvoláva občasné zjazdy a pravidelné schôdze, a to i s inými františkánskymi skupinami, najmä so skupinami mladých. Pre vzrast vo františkánskom a cirkevnom živote treba pri tom používať vhodné prostriedky, ktoré nadchnú všetkých pre život bratstva⁴¹. Toto spoločenstvo má pokračovať i so zomrelými členmi obetovaním modlitieb za ich duše⁴².

25. Na uhradenie výdavkov potrebných pre život bratstva, pre bohoslužby, apoštolát a charitu všetci bratia a sestry majú podľa svojich možností prispievať. Miestne bratstvá majú prispievať i na výdavky rady vyšších bratstiev⁴³.

26. Spoločenstvo a spoluzodpovednosť (celej františkánskej rodiny) sa konkrétne prejaví tým, že podľa konštitúcií rady na rozličných úrovniach budú žiadať vhodných a dobre pripravených rehoľníkov na duchovnú asistenciu. Žiadosť

predostrú predstaveným štyroch františkánskych vetiev, s ktorými je svetské bratstvo po storočia zviazané.

Na podporu vernosti františkánskej charizme, ako i zachovávanie reguly a na získanie väčšej opory pre život bratstva minister alebo prezident so súhlasom rady požiada príslušných rehoľných predstavených o občasnú pastorálnu vizitáciu ⁴⁴; podobne požiada aj o bratskú vizitáciu členov bratstva vyššieho stupňa, ktorým prislúcha toto právo podľa konštitúcií.

* * *

Požehnanie sv. Františka

»A kto toto zachová, nech oplýva v nebi požehnaním Najvyššieho Otca a na zemi požehnaním jeho premilého Syna spolu s Duchom Svätým, Utešiteľom, a so všetkými nebeskými mocnosťami a svätými. A ja, brat František, váš maličký služobník, potvrdzujem zvnútra i zvonku toto najsvätejšie požehnanie. Amen.«

»Veľké veci sme sľúbili, väčšie sú nám prisľúbené. Zachovávajme tamtie, túžme po týchto. Rozkoš je krátka, trest večný; utrpenie je malé, sláva nekonečná. Mnoho je povolaných, málo vyvolených, a všetkým sa odplatí.«

POZNÁMKY

1. Predtým Františkánske svetské bratstvo (Fraternitas Franciscana Saecularis) alebo Františkánsky tretí rád (Tertius ordo franciscanus, v skratke T.O.F.).
2. Druhý vatikánsky koncil, Vieroučná konštitúcia Lumen gentium (Svetlo národov) o Cirkvi, čl. 43. (V ďalšom uvádzame iba latinský názov koncilového dokumentu a číslo paragrafu.)
3. Pius XII., príhovor k terciárom 1. júla 1956.
4. Dekrét Vat. konc. Apostolicam actuositatem o laickom apoštoláte, čl. 4.
5. Kánon Cod. iuris can. 702, 1 [314].
6. T. Celano: Život sv. Františka I, čl. 18, 115.
7. Ján 3, 16.
8. Apost. act. 30, hh.
9. Pavol VI., príhovor k terciárom 19. mája 1971.
10. I. Regula Frant. tretieho rádu (1221/1228 od pápeža Gregora IX.).
11. Lum. gent., 8; Unitatis redintegratio (Vat. II), 4; Obrad pokánia, úvod.
12. Presbyterorum ordinis (Vat. II) 18, b.
13. Apost. act., 4, a, b, c.
14. T. Celano II, 198.
15. Lum. gent., 67; Apost. act., 4.
16. Lum. gent., 41.
17. Tamtiež, 42, b.
18. I. List sv. Františka, 5.
19. Rim 8, 17; Lum. gent., 7, 4.
20. Povzbudenie sv. Františka XVI; I. List sv. Frant., 70.

21. Rim 8, 29.
22. T. Celano II, 85; I. List sv. Frant., 26; Reg. sv. Frant. pre pustovne, 7, 13.
23. I. Reg. sv. Frant., 9, 3; Mt 25, 40.
24. Lum. gent. 31; Gaudium et spes (Vat. II), 93.
25. Apost. act., 14.
26. Gaud. et spes, 67, 2; Reg. sv. Frant. pre pustovne, 7, 4; Reg. sv. Frant., 5, 1.
27. Reg. Leva XIII., II, 8.
28. Lum. gent., 41 e; Apost. act. 30, b, c.
29. T. Celano I, 80.
30. Reg. Leva XIII., II, 9.
31. Povzbudenie sv. Františka XXI; I. Reg. sv. Frant., 7, 15.
32. Gaud. et spes, 78, 1-2.
33. Kán. 687.
34. Kán. 697.
35. Pius XII., príhovor k terc. 1. júla 1956.
36. Kán. 694.
37. I. Reg. pre Tretí rád, 29-30.
38. T. Celano I, 22.
39. I. Reg. pre Tretí rád, 31.
40. Kán. 696.
41. Kán. 697.
42. I. Reg. pre Tretí rád, 23.
43. Tamtiež, 30.
44. II. Reg. pre Tretí rád, hl. XVI.